

NYHETSBRIV *INDIEN*

utgivet av *Indienspecialisten EMPATUM*
Engelbrektsgatan 39, 114 32 STOCKHOLM Bankgiro: 5871-7315
Tel: 08-411 04 08. E-post: empatum@comhem.se
Redaktör och ansvarig utgivare: David Ståhl
Hemsida: <http://www.empatum.se>

Nr 4 2012

Utkommer 5 gånger per år
Artonde årgången

NY AMBASSADÖR

Mr Ashok Sajjanhar har lämnat oss, och ersatts av *Ms Banashri Bose Harrison*. Vi hälsar Banashri och hennes man Mr Gareth Harrison välkomna till Sverige. Hon har studerat ekonomi vid Delhi University samt vid Delhi School of Economics. Hon har undervisat i "public finance" och mikroekonomi. Hon anställdes vid indiska UD år 1981, där hon har haft många olika sorters uppgifter. Hon har arbetat i Frankrike där hon ansvarat för Indiens förbindelser med UNESCO, som kommersiell sekreterare i Ungern och som generalkonsul på Reunion Islands. Hon har även varit vice *High Commissioner* i Sydafrika och därefter chef för den kommersiella avdelningen vid Indiens ambassad i Washington, USA.

- Jag ämnar fortsätta Ambassadör Sajjanhars arbete med att underlätta kontakterna mellan "vanliga människor" i Indien och Sverige, säger Ambassadör Bose Harrison. Särskilt ungdomar och studenter som reser till Indien för att studera eller arbeta. Indien och Sverige har så mycket gemensamt: friheten, demokrati, yttrandefrihet och många andra värderingar. Att öka kunskapen om våra länder och stärka de personliga förbindelserna ser jag som mycket viktigt, påpekar hon.

Den gamle ambassadören, Ashok Sajjanhar, har i sitt avskedsmeddelande påpekat att relationerna mellan Sverige och Indien hela tiden intensifieras och förbättras. Samarbeten inleds på allt fler områden inom telekom, energi, medicinsk forskning, hälsovård och mycket annat. Flera delegationer av parlamentariker, ministrar, affärsmän och akademiker har besökt varandras länder. Indiens export till Sverige har stigit från USD 566 miljoner år 2009-10 till USD 615 miljoner år 2010-11.

Ambassadör Sajjanhar har också sagt att "tidigare betraktades Indien som ett offer, idag betraktas det som en möjlighet". I avskedsmeddelandet skriver han att Indien tidigare brukade karaktäriseras av tre C:n (på engelska): cows, caste och chaos. Men nu karaktäriserar man det med fyra D:n: democracy, diversity, demography och development.

Idag betraktas Indien som en nation fylld av hopp och löften inför framtiden, och som ett land som kan spela en viktig roll i att främja fred, utveckling, stabilitet och framsteg. Indiens fria och rättvisa demokratiska system har åstadkommit utveckling och ekonomisk tillväxt. Indien, landet och folket, har blivit ett föredöme i världen, påpekar Ashok Sajjanhar.

PICOK

Picok by Purits heter en liten affär på Kocksgatan 52 i Stockholm som importerar textil och en del hantverksprodukter från Indien. Den drivs av Mimmi Purits, dotter till Cecilia Purits på Indienresor (f.d. Samuel Travel).

- Vår ambition är att väva samman den fantastiska indiska hantverksskickligheten med den skandinaviska, enkla stilen, säger Mimmi Purits. Vilket går bäst, de färgglada indiska tygerna eller de renare svenska?

- Förvånansvärt så går de färgglada indiska bättre, säger Mimmi, som inte heller har haft besvär med att indierna levererar någonting annat än vad som har beställts eller med att frakterna inte fungerar. Men det är klart, båtfrakt tar en evig tid!

Picok sysslar även med "homestyling" och planerar att öppna en webshop, dvs att sälja via nätet. Hemsida: <http://www.picok.se>

INDISK BISTÅND TILL KRISIGT EUROPA

Den 19 juni i år tillkännagav Indien att man bidrar med tio miljarder USD till Internationella Valutafondens s.k. "brandvägg" som skall skydda de 17 euro-länderna mot den finansiella krisens spridning. Detta meddelades av premiärminister Manmohan Singh vid G-20 mötet som hölls i Los Cabos, Mexiko. Även de andra fyra BRICS-länderna har lämnat bidrag.

Nyhetsbrevet tar för givet att bidragen är förknippade med krav på jämställdhet mellan könen, demokratiutveckling, miljövänlighet (t.ex. att man bygger fler kärnkraftverk), att man bekämpar den ökade rasismen och invandrarfientligheten i Europa, att man startar projekt som gynnar "de fattigaste av de fattiga (t.ex. östeuropeiska eller franska zigenare), att pengarna inte används till att uppföra eller underhålla byggnader, samt att medlen inom två års tid redovisas enligt de principer som tillämpas i Indien.

Sverige är ju inte med i eurozonen och berörs därmed inte av hjälp-paketet. Tur är väl det, annars hade kanske indierna lagt till som villkor att svenskarna måste börja bekämpa de många fall av skottlossning som hela tiden inträffar i Sverige. Icke vålds-utveckling skulle det kanske kunna kallas.

Skämt? Nyhetsbrevet skämtar aldrig! Se artikel "U-hjälpskartan ritas om" i Nyhetsbrev 4/2011

Detta Nyhetsbrev aviseras till 1.690 mottagare. Därtill kommer de som själva hittar det på internet. Sprid gärna information om Nyhetsbrevet till vänner och bekanta!

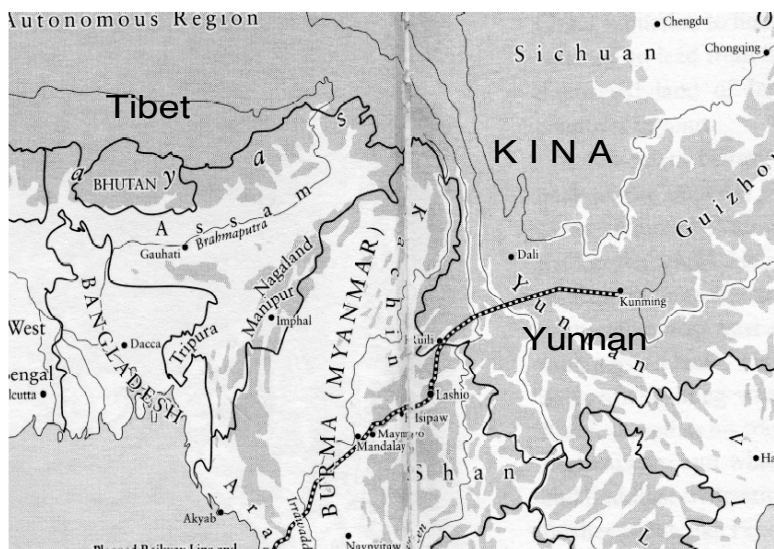
**ANMÄL NÄR DU
BYTER E-POSTADRESS!**

Operatören gör det inte.

INTRESSANT OM TRE AVKROKAR

Where China meets India av Thant Myint-U. London 2011. ISBN 978-0-571-23963-4.

Denna bok, som är skriven av en burmes, handlar främst om Burma, men även om den kinesiska provinsen Yunnan och nordöstra Indien, de s.k. "sju systrarna" (Assam, Arunachal Pradesh, Nagaland, Mizoram, Meghalaya, Tripura och Manipur). De sju systrarna, norra Burma och Yunnan har mycket gemensamt. De är bergiga och otillgängliga, befolkas av en massa olika folk som talat språk som i vissa fall är lika olika varandra som svenska och finska, och i andra fall är som svenska och norska eller svenska och tyska. I historisk tid och fram till förra sekelskiftet fanns ett antal kungariket och hövdingadömen som existerade i varierande grad av isolering från omvärlden. Under 1900-talet har kungarna och hövdingarna försvunnit, deras riken har införlivats med Kina, Burma eller Indien. Gemensamt är också att områdena är betydligt fattigare och mindre utvecklade än resten av "hemlandet". Norra Burma har härjats av inbördeskrig, Yunnan av ett omfattande förtryck såväl politiskt som etniskt, nordöstra Indien har lidit av centralregeringens försummelse.

Men under de senaste 15 åren har saker börjat hända. I Yunnan har kineserna, med bibehållet förtryck, satsat på infrastruktur, skolor, sjukhus och liknande. Man har skapat möjligheter för lokalbefolkningen - och andra - att göra affärer av olika slag. I norra Burma har inbördeskrigen avstannat, i många fall har man ingått fredsavtal. Och Indien har börjat "upptäcka" sitt nordöstra hörn.

Man brukar säga att "Kina saknar ett Kalifornien", d.v.s. att Kina saknar västkust. Detta försöker man råda bot på genom att bygga en väg, järnväg och pipeline rakt genom Burma ner till Bengaliska Viken. Men det sker redan en omfattande handel över gränsen mellan Yunnan och Burma. Författaren vill att man skall bygga vägar och järnväg från norra Burma till nordöstra Indien och därmed även in i resten av Indien. Det skulle möjliggöra dels handel mellan Indien och Burma, men också mellan Indien och Kina via Burma.

Författaren reser i Yunnan där han imponeras av kinesernas satsningar. Det är käppen och moroten som gäller, numera mest moroten. Här har skogar huggits ner, vägar byggts, stamfolk inlemmats i det moderna samhället, motståndsrörelser krossats eller tynat bort. Att som i Indien förhandla med en separatist rörelse är helt otänkbart för kineserna.

När han reser omkring i nordöstra Indien frapperas han av hur likt Burma det är, både naturen, livsstilen och människorna. Han påpekar flera gånger att han smälter in på bussar, gator och torg. "Alla här tror att jag tillhör lokalbefolkningen, jag ser ut precis som dem!" Men förbindelserna - åtminstone de legala - mellan nordöstra Indien och norra Burma är nästintill obefintliga. När författaren skall ta sig från

forts sid 4

BRAHMA KUMARIS

Brahma Kumaris är en rörelse som grundades 1936 av **Dada Lekhraj** (1876-1969). De är en andlig och filosofisk rörelse, men vill inte omnämnas som en religion eller religiös rörelse. "Vi är andliga, men inte religiösa" säger *Birgitta Fredholm* när Nyhetsbrevets redaktör hälsar på.

Brahma Kumaris, som etablerades i Sverige 1981 och vars medlemmar oftast är vitklädda, är en meditationsskola som står på den indiska sankhya-filosofins grund. Sankhya anser att själen är åtskild från materian. Universum kan delas in i själ (medvetande) och materia och detta gäller även människor och djur. Medvetandet är andlig energi, som kan liknas vid en ljuspunkt. Alla själar har goda förmågor, men dessa behöver utvecklas.

De tror på återfödelse, men de anser inte att *samsara* (kretsloppet av återfödelse) är evolutionärt. De som är människor återföds alltid som människor och de som är djur återföds alltid som samma djur.

Allteftersom *samsara* fortsätter slits själar. Till slut, vid slutet av Kaliyuga, när själar är utslitna, förstör Gud världen och skapar en ny, varvid själar föryngras. Gud har skapat universum med dess naturlagar inklusive *karma*, men ingriper normalt inte i universums sätt att fungera. Detta överensstämmer med hinduismens uppfattning om *Ishvara*, den store guden som har skapat universum.

Brahma Kumaris undervisar i meditation. Deras meditationsmetod heter *rajayoga*, men är inte densamma som den Patanjalis *rajayoga* i hinduismen. När redaktören vill veta mer om meditationsmetoden säger *Birgitta* att han i så fall måste gå en kurs eller åtminstone få sig en grundlig privatföreläsning.

Syster *Birgitta* berättar att Brahma Kumaris i Stockholm består av åtta aktiva, och att de ger kurser och lär ut meditation till både privatpersoner och företag.

De som ser på indisk TV har säkert stött på Brahma Kumaris på TV-kanalen *Aastha*, där Ms B.K. Shivani brukar undervisa en äldre man, ibland på engelska

SÄLJER INDIEN PÅ FLASKA

Allt fler unga svenskar söker sig utomlands i jakten på jobb. Från att tidigare ha föredragit Europa och USA, väljer nu allt fler de växande ekonomierna i Asien. En av dem är Cecilia Oldne som gjort karriär inom den indiska vinbranschen.

- Som ung kvinna i början på sin karriär får man mer ansvar, större utmaningar och roligare arbetsuppgifter om man använder sin kompetens i ett utvecklingsland, säger hon. För Cecilias del innebär det att hon använt sina vinkunskaper för att bli internationell chef för Indiens största vinföretag Sula Vineyards. Hennes närmsta chef, vice VD Padma Challa, är nöjd med rekryteringen.

- Eftersom vi är ett internationellt företag har vi stor nytta av den kunskap som personer från Sverige och andra länder kan bidra med, säger hon.

Många ledande indiska företag som Wipro, Tata, och Reliance har mängder av västerlänningar bland sina anställda. Och visst finns en stor potential i landets boomande IT-industri, men i takt med Indiens ekonomiska globala expansion skapas nya möjligheter även inom andra branscher.

Cecilia har jobbat för Sula Vineyard i fyra år. Men fortfarande är det mycket som är nytt. Varje dag lär Cecilias kollegor henne en ny fras på hindi som skrivs upp på en stor tavla på kontoret. När jag hälsar på får hon lära

sig frasen "Allt är möjligt". Även om engelska är företagsspråket, skadar det inte att kunna lite hindi, särskilt när man som Cecilia delvis jobbar på landsbygden.

Vi åker till vingården som ligger i Nashik, 18 mil inåt landet från Bombay. Cecilia visar runt bland rankorna och berättar att hon känner sig väldigt sporrad av att vara en av få somelierer som jobbar med indiskt vin. Företaget växer med 25 procent per år, och hinner knappt anställa folk i den takt som krävs. Den snabba tillväxten var också något som lockade Cecilia att flytta till Indien.

- Jag ville vara med i uppbyggnaden av ett av världens snabbast växande vinföretag. Du har möjligheter i Indien som du inte har i andra delar av världen. Det är så mycket som fortfarande går att göra. I länder som Frankrike har det mesta har ju redan gjorts.

Hon har också flera svenska vänner som liksom henne jobbar i Bombay. Antalet svenskar som flyttar till Indien växer stadigt. Det senaste året har arbets- och affärsvisumet ökat med nästan 60 procent. Och det är inte bara svenskar som vill till Indien. När ekonomierna vacklar i Europa och USA söker sig allt fler till snabbt växande indiska företag.

- Antalet utlänningar som söker jobb genom oss har trefaldigats det senaste året berättar Kris Lakshmikant som är

VD för ett av Indiens största rekryteringsbyråer.

Han anger ökad arbetslöshet som en orsak, men också att många ser nya karriärmöjligheter i Indien.

- Det ser bra ut på meritlistan att ha jobbat i Indien eftersom Indien är framtiden, säger Kris Laskhikant.

Mer än 50.000 utlänningar jobbar i dag i Indien. Det är mindre än i Kina, men Indiens dragningskraft ökar stadigt och många hittar dit på egen hand via kontakter eller internationella rekryteringsbyråer på internet. Den så kallade brain drain som tidigare plågade Indien då välutbildade indier gjorde karriär i väst, håller på att vända. En konsekvens av det är att konkurrensen blivit stenhård, berättar Cecilia.

-Det är mycket karriärtänk här. Mycket vassa armbågar, inte alls samma känsla för teamwork som man är van vid i Sverige. Men hon menar att hon lärt sig spelets regler nu och att Indien är helt rätt ställe att vara.

-Det jag lärt mig, och alla internationella kontakter som jag skaffat genom att vara i Indien, skulle jag inte fått om jag stannat kvar i Sverige.

Dessutom har hon vant sig vid en annan livsstil.

-Det här med chaufför och kokerska var någonting jag tyckte var märkligt i början, men som nu blivit en del av min vardag, säger Cecilia som dessutom har privat massör och yogalärare.

Anmärkning: Sula Red är Indiens bästa rödvin, enligt Nyhetsbrevets redaktörs högst personliga vinprovning.

TIGERRESERVATEN ÄR STÄNGDA!

Indiens tigrar är skyddade av den indiska regeringen. Man har också drivit "Project Tiger", en gång i tiden instiftat av Indira Gandhi. I början var projektet ganska framgångsrikt, men under de senaste åren har tigrarna minskat i antal. Detta dels beroende på tjuvskytta som säljer de döda tigrarna till kineserna (via Tibet), och av att tigrarna förgiftas av lokalbefolkningen. Men nu har ett nytt fenomen uppstått: tigrarna förökar sig inte lika mycket som förut. De parar sig inte lika gärna, och de får färre ungar. En del ungar självdör utan någon

uppenbar anledning. Forskarna anser att detta beror på stress av alla turister som besöker tigerreservaten.

Därför har *Supreme Court* den 22 augusti i år bestämt att Indiens samtliga tigerreservat skall stängas för besökare. Beslutet gäller även Ranthambore som ligger mellan Agra och Jaipur. Detta har orsakat ett ramaskri inom resebranschen. Men även många tigerexperter ställer sig frågande till *Supreme Courts* beslut. Man menar att inkomsterna från turismen ger incitament att bevara tigrarna.

En intensiv lobbyverksamhet pågår nu, där även vissa delstatsregeringar har engagerat sig.

Den 27 september skall *Supreme Court* hålla ett nytt sammanträde, och det är möjligt att beslutet kommer att modifieras.

Supreme Courts beslut, och tigrarnas situation i allmänhet, debatteras flitigt i den indiska pressen. De flesta är ense om att lokalbefolkningens engagemang måste ökas väsentligt.

Gensvar:

...utan att nämna med en rad vad som pågår

Våra vänner de svenska naxaliterna, de som anordnade mötet "Indien - framgångssaga eller svältkatastrof" den 18 april på ABF-huset i Stockholm, har reagerat på förra numret av Nyhetsbrevet. På sin hemsida skriver de:

"Samtidigt som kriget är i full gång i centralindien skickar en av Sveriges mest kända indienkännare ut sitt nyhetsbrev utan att nämna med en rad vad som pågår. Istället ligger huvudfokus på indiernas förhållande till kor, "Naturligtvis är kor (och vattenbufflar) heliga i Indien. Hur kan man påstå något annat?".

Tydligt har det också kommit en ny film som handlar om hur brittiska pensionärer åker på semester till Indien. Brevet berättar också om en ny bok, "Indien, möjligheter & framtid" av Jonas Landahl. Bokens innehåll sägs bestå av intervjuer med "ett antal svenska företagare som är verksamma i Indien". För de som tror att det blir en massa "trickle down" av de svenska storbolagens verksamhet så är det väl en schysst bok. För andra som menar att storbolagen plockar hem stora vinster på indiernas bekostnad och lämnar befolkningen att svälta är det säkert ingen trevlig läsning.

I en bisats nämner nyhetsbrevet att det har varit en strejk (bandh) mot bränslepriset men att den hade "ganska dålig uppslutning" men The hindu rapporterar om att strejken genomfördes på många olika håll och lamslog hela delstater.

För er som har 29 950 kr över och vill åka till Indien så arrangeras det en resa den 17 november - 1 december 2012

(ring: 08-54595200). Det kommer säkert bli en spännade resa med många nedslag på intressanta historiska platser."

Redaktören tackar för utnämningen till "en av Sveriges mest kända indienkännare"! Nej, vi skrev inget om naxaliterna i förra numret, men vi har faktiskt gjort det i flera tidigare nummer: nr 1 o 2/2012, 1 o 5/2011 samt 2 o 3/2010.

Det är väl inte så dåligt? I nästan varje nummer har vi dessutom artiklar om indisk ekonomi eller sociala förhållanden.

Naxaliterna och maoisterna är ju inte det enda som man kan skriva om i Indien. Att kor har en särställning och att engelska pensionärer reser till Indien liksom svenska kulturellt intresserade turister är ett faktum - trots maoisterna. Varför denna ironiska formulering mot dem som vill resa till Indien (För er som har 29 950 kr över...)? Folk har pengar över till en massa saker, bilar, motorcyklar, cigaretter, att gå på Systemet o.s.v. i all oändlighet.

Omnämmandet av Jonas Landahls bok är typiskt fördomsfullt, d.v.s. man dömer boken före det att man läst den! Boken handlar inte bara om storföretag. Naturligtvis finns det företag som bedriver en icke önskvärd verksamhet, men det betyder inte att alla företag gör det. Låt oss ta tre exempel: storföretaget Ericsson (se Nyhetsbrev 4/2007) samt de små företagen Gislén Software (5/2000) och LiteBreeze Infotech (2/2010). På vilket sätt "plockar de hem stora vinster på indiernas bekostnad och lämnar befolkningen att svälta"? Om svar anhålles!

NY EXPRESSVÄG MELLAN AGRA OCH DELHI

Nu kapas tiden och avståndet på bilresan mellan Delhi och Agra. En ny expressväg invigs i dagarna mellan Delhi och Agra. Den tidigare fyrfiliga motorvägen var alldeles för trafikerad och sträckningen gjorde den onödigt lång. Den nya vägen är 211 km lång till skillnad mot den tidigare vägens 253 km.

Den nya expressvägen har inga korsningar och är upphöjd över bebyggelse och slipper därför de trafikstockningar som varit så vanliga tidigare. Restiden kapas från fyra-fem timmar ner mot två timmar. Att resa med taxi mellan Agra och Delhi går nu ungefär lika snabbt som tåget men om man vill resa tillbaka redan samma dag sparar bilen ny mycket tid. Detta eftersom tåget inte lämnar Agra förrän kl 20.15 på kvällen. Den nya expressvägen skulle ha varit klar redan i december 2011 men av flera orsaker har projektet dragit ut på tiden.

Tre avkrokar, forts

norra Burma till nordöstra Indien måste det ske med flyg via Yangon och Calcutta. Författaren nämner också de många separatiströrelserna som finns i nordöstra Indien. De förökar sig genom delning, slåss ibland med varandra och rör sig under sin livstid från den ursprungliga målsättningen gentemot ren terrorism och gangsterism för att sedan tyna bort och ofta ersättas av en ny.

I Burma finns ett stort intresse och också en hel del kunskap om Indien, men nästan inga burmeser har besökt Assam eller de andra "systerarna". I Indien vet man ingenting om Burma. Det finns ingen institution för Burma-studier vid de stora indiska universiteten.

Författarens vision är att hela detta område, de sju systerarna, norra Burma och Yunnan skall upphöra att vara avkrokar och i stället bli ett stort ekonomiskt expansivt område med handel och turism. Yunnan är redan mycket populärt bland kinesiska turister och även västerlänningar har börjat komma dit.

Hur många vet att Assam hörde till kungariket Burma på 1800-talet? Eller att namnet på Shan-folket är samma ord som Siam, det gamla namnet på Thailand? Eller känner till den snälle och moderne kung Mindon Min (1808-1878), Burmas näst siste kung, som ordnade det Femte Buddhistiska Konsiliet år 1871 i Mandalay?

INDIEN
historisk översikt
det moderna Indien
hinduismen
kastsystemet
livsattityder, etikettsregler
bilder av Indien
av Indienanalytikern
David Ståhl

Häftad, v + 130 sidor med kartor.
Stockholm 2006.
ISBN 91-631-9522-4
Pris: 170 kr inkl moms och porto.

Beställes enklast via AdLibris
<http://www.adlibris.com>

Bokförlaget EMPATUM
Tel 08-411 04 08